

[Flygaard]

fremtræde i den sagligt bedst mulige form. Der står endvidere:

» Forslagene, som de udformes her i marts 1978, er nemlig udgangspunktet for den offentlige debat i de kommende måneder og for partiets arbejde med ændringsforslag i efteråret 1978.

Derfor er hensynet til, at fremskridtsgruppen får bedst mulig tid til at arbejde med sine forslag, meget vigtigere end hensynet til finansudvalgets øvrige partier, som efter de i de forløbne år indhøstede erfaringer overhovedet ikke er interesserede i på nuværende udviklingsstadium sagligt og objektivt at drøfte og behandle forslagene, men alene i at latterliggøre dem og rakke ned på dem.«

Jeg har gerne villet nævne det til indledning, fordi jeg egentlig synes, fremskridtspartiet har haft meget svært ved selv at leve op til de intentioner, man her har lagt for dagen. Det er i høj grad beklageligt, når et enkelt parti ikke vil overholde den køreplan, man i fællesskab er blevet enig om. Det er beklageligt af den grund, at forslagene ikke kommer til behandling i finansudvalget. Det er også beklageligt ud fra det synspunkt, at forslagene så heller ikke kommer til vurdering i ministerierne. Der bliver heller ikke lejlighed til for de enkelte grupper i folketinget at vurdere et sådant arbejde, og det måtte der jo i særlig grad være behov for, når man ser omfanget og antallet af de stillede ændringsforslag. Endelig må man nok sige, at folketinget her og nu heller ikke har nogen reel mulighed for at drøfte disse forslag. Jeg skal derfor afstå fra at knytte nogen bemærkninger overhovedet til, om man så må sige, substansen i de forslag, der er fremlagt fra fremskridtspartiets side.

Man kan spørge, hvad nytte det er til at fremsætte dem, når de ikke kan komme til tiden. For mig foreligger det i hvert fald ikke officielt oplyst, hvor mange forslag fra fremskridtspartiets side der skal sættes til afstemning, men hvis det kun drejer sig om 5 eller 10 stykker, så må man nok konstatere, at de næppe kan dække mere end 1.000 ændringsforslag ind.

Når dette er sagt, så skal det også tilføjes, at regeringens sidste bundt af ændringsforslag efter vores opfattelse kom meget sent. De kom om torsdagen i sidste uge med ønske om – eller faktisk krav om – at man skulle tage stilling senest i løbet af fredag

formiddag. Vi synes også, at regeringen burde leve op til kravet om, at de enkelte grupper får en rimelig frist til at gennemgå og tage stilling til den sidste buket af ændringsforslag. Det mener vi ikke regeringen har gjort.

Vi mener, det trods alt med god vilje fra alle sider må være muligt at få lagt en sådan forretningsgang, at man får mulighed for reelt at tage stilling til forslagene, at man reelt får mulighed for at få dem forelagt i gruppen. Nu ved jeg godt, man fra regeringens side vil pege på, at en række af disse forslag, der i sidste omgang kom fra regeringens side, var ændrede budgetsøn, men der var jo også enkelte andre ting imellem. Når man stiller krav til andre, bør man også stille krav til sig selv.

Jeg vil gerne om retsforbundets stilling til de stillede ændringsforslag sige, at den fremgår af den tillægsbetænkning, vi har været med til at afgive. Man kan også dér se, hvilken begrundelse vi har givet i de enkelte tilfælde. Vi har selv stillet 70 ændringsforslag, men har kun ønsket afstemning om et mindre antal ændringsforslag ud fra den betragtning, at en række af vores ændringsforslag er delt op i grupper, og hvis vi får en tilkendegivelse vedrørende et enkelt af disse forslag, vil man have mulighed for i almindelighed at vurdere, hvorledes resten af den gruppe forslag vil blive modtaget.

Jeg skal til de radikale forslag sige, at vi vil stemme for de fleste af de radikale forslag.

Vi vil formentlig kun stemme for et enkelt af de forslag, der er stillet fra venstresocialisternes side.

Om de andre ændringsforslag skal jeg blot henvise til, at vi har givet udtryk for i betænkningen, hvorledes vi vil forholde os.

Jeg skal her tillade mig at komme med nogle bemærkninger om dette at stille ændringsforslag. Jeg mener egentlig, at finansloven er et udmærket sted, hvor man kan markere en holdning, hvor man kan tilkendegive, hvilken stilling man tager til en række forslag. Jeg mener også, det er teknisk muligt at gøre det på en sådan måde, at folketingets arbejde ikke af den grund bliver generet. Det har vi i hvert fald tilstræbt fra retsforbundets side.

Jeg skal dernæst gå over til nogle bemærkninger om de ændringsforslag, som retsfor-